

स्वादप्रवृत्तत्वं वा । आदेप्र प्राचीनभेदयोरन्तःपातः । द्वितीये त्वकावप्रत्वम् । यदि चानास्वाद्यत्वं तदा क्षुद्रत्वमेव । क्षुद्रतायामनास्वादप्रत्वात् । तदुक्तं ध्वनिप्रता “प्रधानगुणभावाभ्यां वप्रवृत्तस्यैवं वप्रवस्थितः । उभे कावप्रे ततोऽन्यदात्तञ्चिन्नसमिधीयते इति” उक्तिः ।

तच्च कावंप्र प्रकारान्तरेण द्विविधं महाकावप्रखण्डकावप्र भेदात् । तल्लक्षणादिकं सा० द० ६परि० उक्तं यथा “सर्गबन्धो महाकावप्रं तत्रैको नायकः सुरः । सङ्घंशः क्षत्रियो वापि धीरोदात्तगुणान्वितः । एकवंशभवा भूपाः कुलजा बहवोऽपि वा । ऋङ्कारवीरशालानामेकोऽङ्गी रस इष्यते । अङ्गानि सर्वेऽपि रसाः सर्वे नाटकसन्धयः । इतिहासोद्भवं दृत्तमन्यद्वा सज्जनाश्रयम् । चत्वारस्तस्य वर्गाः सुस्तेष्वेकञ्च फलं भवेत् । आदौ नसंस्क्रियाशीर्षा वस्तुनिर्देश एव वा । क्वचिन्नन्दा खलादीनां सताञ्च गुणकीर्तनम् । एकदृत्तमयैः पदैरवसानेऽन्यदृत्तकैः । नातिस्वल्पा नातिदीर्घाः सर्गा अपाधिका इह । नानादृत्तमयः कापि सर्गः कश्चन दृश्यते । सर्गांते भाविसर्गस्य कथायाः सूचनं भवेत् । सन्ध्यासूर्येन्दुरजनीप्रदोषध्वान्वासराः । प्रातर्म्ह्याङ्गसृग्गयाशैलर्जुवनसागराः । सम्भोगविप्रलम्भौ च सुनिस्वर्गपुराध्वराः । रणप्रयाणोपयमसन्त्रपुत्रोदयादयः । वसुधनीया यथायोगं साङ्गोपाङ्गा अमी इह । कवेर्दृत्तस्य वा नाम्ना नायकस्येतरस्य वा । नासास्य सर्गोपादेयकथया सर्गनाम तु । अस्मिन्नापि पुनः सर्गा भवन्त्याख्यानसञ्ज्ञकाः । प्राणतैर्निष्कृते तस्मिन् सर्गां आश्वाससञ्ज्ञकाः । छन्दसा स्कन्दकेनैतत् क्वचिद्वलितकैरपि । अपभ्रंशनिबन्धेऽस्मिन् सर्गाः कडवकाभिधाः । तथापभ्रंशयोग्यानि छन्दांसि विविधान्यापि ।

भाषाविभाषानियमात् कावप्रं सर्गसञ्ज्ञितम् । एकार्थप्रवृत्तैः पदैरः सन्धिसामप्रवृत्तितम् । खण्डकावप्रं भवेत् कावप्रस्यैकदेशानुसारि च” ।

तच्च कावंप्र प्रकारान्तरेण द्विविधं “दृश्यन्व्यत्वभेदेन पुनः कावंप्र द्विधा मतम् । दृश्यं तत्वाभिनेयं तत् रूपारोपात्तुरूपकम्” इति सा०द० उक्तेः

काव्यचन्द्रिका स्त्री काव्ये काव्यलक्षणादिप्रकाशने चन्द्रिकेव । अलङ्कारग्रन्थभेदे

काव्यप्रकाश पु० काव्यस्य स्वरूपादिप्रकाशो यत् । काव्यस्य रूपादिज्ञापके सम्प्रदष्टप्रणीते अलङ्कारग्रन्थभेदे ।

काव्यप्रदीप पु० काव्यस्वरूपादिप्रकाशने प्रदीप इव । गोविन्दठक्कुरनिष्कृते भङ्गप्र काव्यप्रकाशार्थप्रकाशके अलङ्कारग्रन्थभेदे [प्रख्यापके चन्द्रेणौ चौरभेदे त्रिका० काव्यचौर पु० काव्यस्य चौर इव । परकीयकाव्यस्य स्वकीयत्वेन काव्यरसिक त्रि० काव्यस्य रसं वेत्ति ठक् । काव्यप्रतिपादरसाभिज्ञे

काव्यलिङ्ग न० अर्थालङ्कारभेदे अलङ्कारशब्दे ३६८८० विवृतिः काव्यशास्त्र न० काव्यं शास्त्रमिव उपदेशकत्वात् । काव्यरूपे शास्त्रे “कान्तासम्मिततयोपदेशयुजे” इति काव्यप्रकाशे तस्य उपदेशयोगित्वोक्तेः हितशासकशास्त्रतल्ल्यत्वम् । “काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमताम्” काव्या स्त्री कव-वर्षने करणे बा० श्यत् । बुद्धौ तया हि नानाविधवर्षनात् तथात्वम् । २पूतनादां च भेदि० ।

काव्यार्थापत्ति स्त्री अर्थालङ्कारभेदे अलङ्कारशब्दे ३६८८० विवृतिः ।

काश दीप्तौ भ्वा०आत्म०अक०सेट् । काशते अकाशिष्ट, काशास्त्वभूव काशाभास काशाञ्जके चकाशे । णिच् अचकाशत्-त । ऋदित्त्वत् चङि नोपधाङ्गस्यः । “काली कपालाभरणा चकाशे” “तया इहित्वा सुतरां सवित्नी स्फुरत्प्रभाभरणलया चकाशे” कुमा० “ननस्यमानाः फलदित्सयेव चकाशिरे तल लता विलोलाः” भट्टिः । काशी काशकः काशितः काशमानः काशः काशनं काशितम् काशित्वा प्रकाश्य । यङ् लुक् चाकाशीति । वेदे ह्रस्वः चाकशीति अनु+अनुत्प्रदीप्तौ अनुकाशते

अभि+ सर्वतः प्रकाशे अभिकाशते “अन्योन्यनञ्चभिचाकशीति” शत०ब्रा० १४, ७, १, १२, आभिसुखेन दर्शने सक० । “दृत्तस्य धारा अभिचाकशीमि” ऋ०४, ५८, ५, ६, “व्यङ्गप्रमानाभिचाकशीमि” ६, “आभिचाकशीमि अभि पश्यामि” भा०

अव+अवकाशे स्ववासयोग्यताप्राप्तौ “उभयतो मांसैः संरुद्धं नावकाशते” शत०द०, ७, ४, २०, यदसुत्वायेऽधिस्रयति पत्नीं ह्यवकाशयिष्यन्तु भवति” “अथ यत्पुत्रीं नावकाशयेत्” शत०१, ३, १, २०, अवकाशः “कृत्वावकाशे रुचिसंप्रकृतम्” भट्टिः अवेक्षण्ये सक० । “ज्ञातप्रियानूचानानवकाशयेत्” का० श्रौ० ६, ७, १६, “अवकाशयेत् अवेक्षयेत्” कर्कः । आ+समन्तात्स्थितौ आकाशः । अभिज्ञापने सक० । “संप्रत्युरः पुरुषमाकाश्य” शत०ब्रा० ७, ४, १, ४३, “आकाश्य अभिज्ञाय” भा० ।